

hláskan

Ročník II. 1991/2

KAZNĚJOVSKÁ RYCHTA

U tvrzí nebo jakékoli jiném typu opevněného sídla v Kaznějově (okr. Píseň-nev) není v Sedláčkových Hradech, natož pak v nových Hradech kolektiva autorů, ani zmínka. Přesto v Kaznějově tvrz existovala a je dokonce doložena písemnými prameny.

Ves Kaznějov byla původně sešpanský majetek a kníže Václav II. jí v polovině 12. století daroval nově založenému klášteru cisterciácké v Placích. Podle nejstarších řádových předpisů měli cisterciáci kolonizovat dříve neosídlenou krajinu vlastní prací na hospodářských dvorech - grangích. Plásko však již bylo osídleno, a tak aby cisterciáci dostáli řádovému zásadám, rušili některé stávající vesnice a v jejich místech budovali své dvory, které se staly středisky hospodaření a správy plánského kláštera. Tak byla zrušena i vesnice Kaznějov a místo ní vznikl klášterní dvůr. Jasně to vyplývá z papežského potvrzení klášterního majetku z roku 1250, kde není Kaznějov uveden ve výčtu vsí, ale již ve výčtu grangů.

Ve 14. století pláští cisterciáci rezignovali na dosavadní způsob správy a

hospodaření prostřednictvím svých dvorů a některé z nich dokonce rušili a opět přeměňovali na vesnice. O takovém aktu se dochovala listina z roku 1346, kdy byl úkolem přeměnit klášterní dvůr Kaznějov na vesnici pověřen Petr, královický rychtář. Petr pocházel z německého zemanského rodu (erbu tří lilii uprostřed spojených dlouhými konky) a byl osvědčeným lokátorem - pro klášter již založil ves Hubenov a později obnovil pustou ves Bor. Ve smlouvě z roku 1346 mezi opatem Jakubem a lokátorem Petrem jsou jmenovány jednotlivé objekty dvora, jako např. kamenná sýpka, chlěvy, sklepy a také "propugnaculum". Výrazy "propugnaculum" a "municio" (tvrz) jsou ve středověké latině částečně synonymy; zjednodušeně lze říci, že propugnaculum je tvrz, která je rovněž součástí většího opevněného celku. Lokátory opevněný celek tvořila grangie - klášterní dvůr. Analogií je klášterní dvůr Třebekov - na plánu lokality v Počence Klubu Augusta Sedláčka 1984 je "propugnaculum" zcela evidentní.

Lokátor Petr rozmělil pozemky dvora Kaznějova na 16 lánů a usadil zde sedláky podle zákupního (emfyteutického) práva. Podání zabezpečovali robotou provoz ovčína, který stál v majetku vrchnosti. Za svou práci dostal Petr rychtářský úřad v Kaznějově se svobodným lánem třetím dílem malých pokut, mohl si postavit sýpku pod panáckým rybníkem a z tův dvora mu připadla tvrz s chlěvy. Ve smlouvě bylo také vyznítno, že kdyby Petr nechtěl zůstat rychtářským úřad v Kaznějově, mohl rychtu prodat, ale jen se svolením opata. Stalo se tak již v roce 1350, kdy kaznějovskou rychtu koupil Protiva z Volčatejna. Také smlouva mezi ním a opatem je zajímavá. Protiva se zavázal, že bude od předaných vybitvat úroky a odvádět je do kláštera, na vyzvání se musel ve zbroji dostavit do kláštera k jeho obraně a rychtu s pozemky mohl prodat jen se svolením opata a to jen

osvobodnému zlověku, nikoli slechtici. P. Protivová určitě měla rychna případnou kláštera a jeho případní potomci na ni neměli nárok. Protivová z Velfštejna se tak vlastně stal klášterním nápravníkem. Ještě od kláštera dořivně pronajatý dvůr Dub (zřejmě v místech nynějšího Dubského mlýna u Ledč, okr. Píseň-sever), specializovaný na chov koní. O sisk z podnikání rozdělil s klášterem. Další majetek měl Protivová ve vsi Laze (okr. Píseň-sever), kde roku 1376 daroval svůj dvůr klášteru. To je zároveň poslední zmínka o Protivovi z Velfštejna, který zřejmě brzy po té zemřel. Kdo byl kaznějovským rychnářem na přelomu 14. a 15. století není známo, ale podle výše uvedených zdrojů se jím stal nejspíše některý z bohatších klášterních poddaných.

V roce 1418 získal rychnu v Kaznějov. Frdoš z Dubčan, radce na litavských plověch kláštera. Roku 1420 dal klášter svěřenost vesnici (nikoli Kaznějov) do zástavy. Převzal Dušovi z Tábora, purkrabím z Redčíněch. Ondřej Špinkovi ze Slatiny vedlejší ve Zvíkoveci a Frdošovi z Dubčan podíleli v Kaznějově na příjmu 500 kop. Kradě. Zjednavání vesnice však jednali s opatem a kancléřem, že kláštera hned vrátí zastavené vesnice, propustí-li je opat z povinnosti ručení. Asi se tak stalo a i kaznějovský rychna zřejmě připadla zpět klášteru; Frdoš z Dubčan byl ze zastavených veslek purkrabím na Rudnu. Ještě v roce 1420 zastavil kněžský bratrů Frdošovi a Redčíněch: Nebovna, nikoli plověch vesnice, mezi nimi i Kaznějov. Téhož roku sbojné směrem zastavil další vesnice patřící klášteru společně s Kaznějovem se dvěma rybníky a fortkerkou (dvůr) bratrů Burjancovi a Janovi z Gut-

štejna. V roce 1427 získali Gutštejnové Hrad Bělou, k němuž připojili církevní zástavy i s Kaznějovem, který nakonec získali na úkor Kolovratů. Kaznějov pak náležel 200 let k Bělě. Okolo roku 1555 byl rychnářem v Kaznějově blízko neurčený Petr, který měl v nájmu všechny pozemky po pusté vsi Újezdě v sousedství Kaznějova.

Kaznějov byl vrácen klášteru až v roce 1622. Rychna, na které seděl Augustin Bržinský z Peksdorfu, byla za třicetileté války vypálena. Opat Kryštof Tengler (1652 - 1666) ji přeměnil na poplužní dvůr, k němuž připojil všechny pusté pozemky ve vsi. Opat Engelken tento dvůr roku 1681 opět zrušil a příslušné pozemky prodal třem nově osazeným sedláckům.

Tvrz (propugnaculum, rychna, náprava, ohradní, fortkerk a opět rychna) tedy prokazatelně existovala v Kaznějově do třicetileté války, i když její opoždění bylo asi v klidném 16. století sliktivováno, aby nepřekáželo běžnému hospodářskému provozu. Tvrz mohla být pojata do nového dvora a pak mohla dále sloužit jako hospodářský objekt v některém seláckém dvoře. Je možné, že podrobný stavebně historický průzkum Kaznějova by ještě odhalil stopy po tvrzi nebo po ostatních objektech cisterciácké granie.

Literatura: V. Kočka, Dějiny politického okresu Kralovického II, Kralovice 1932; K. Charvátová, Hospodářské dvory klášterů ve světle písemných pramenů, Archeologia historica XII, 257 - 299, Brno 1987.

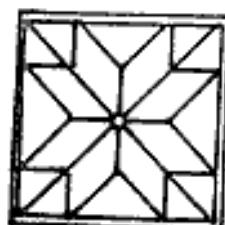
P. Rozberský

Rekonstrukce staveb, statická zajištění,
stanovení vlastností materiálů

ING. VÁCLAV JANDÁČEK

projektová, konzultační a inženýrská kancelář

Favorského 1885 155 00 Praha - 5 tel. 55 40 37

HRAD PADOVNĚ A BENEDIKT ŽILA

Předmět knihovnického úvodu každého zvořícího dokumentu "PADOVNĚ" se ve 20. letech našeho století stala hlavním objektem zájmu Spolku pro zachování Padovně a Hrádky ve Starém Píseči. V letech 1907-1908 probíhala na hradě záchranná práce, kterou prováděl plověchský stavitel Karel Petka pod patronací Petkoviče památkovité Gutavy v Praze. Odherna vědecká záchranných a výzkumných prací byl pověřen Václav Klein. - Jelikož pera vy-

šla r. 1927 novelká knížka (12 stran textu, 10 stran příloh) nazvaná Hrad Padovně.

V úvodu mluví autor o středověkých hradech obecně a zvláště o hradech stavěných Karlem IV. Pak uvádí popisy hradu Padovně od nejstaršího Heberova (Böhmen's Burgen, Vester und Bergmühlösser 1844), přes přehlednější a obsáhlejší popis Bernauův (Album der Burgen und Schlösser) a přes Hebera opisuující popis Tučkovy z roku 1880

až k popisu Sedláčkově (Hrady XIII, 1905). V Sedláčkově popisu hradu Radyně sledává Klein určitě nerovnováhu: "Historie neověřena, ač i tato možno ještě doplniti. Popis hradu a hradebního opevnění nepochybně se skutečností a faktickou možností. Kopíruje prostě půdorys Heberův, který nepovídá ničeho a jen tak namátkou do něho zakresluje několik zdí, aniž si všimá jejich skutečného půdorysu. Zato r. 1910 uveřejněný popis hradu Radyně od E. Šuly v plzeňské Nové Době (Benedikt Šula, Nová Doba 1910, č. 66-67) blíží se již pravdě. Šula, ač pouhý laik, jde k jádru věci. Nespokojuje se historií Sedláčkovou, nýbrž jí i někde doplňuje. Chybou ovšem je, že neuvádí prameny. Popisem hradu a jeho opevnění přibližuje se nejvíce skutečnosti. Škoda, že nebyl připojen plánec, neboť není možno si často popisovaně představit, poněvadž se Šula nevyjadřuje dosti jasně. Nyní, kdy výzkumnou práci odkryli jsme celě opevnění, snáze porozumíme celému výkladu. Šula na hradě kopal a proto došel dále než Sedláček." Také Václav Klein.

Benedikt Šula, který v případě Radyně dokázal více než všichni jeho předchůdci, je osobou téměř neznámou. Od pamětníků z okolí jsem zjistil, že rodina Šulova bydlela za jeho mládí ve Chválenicích v čp. 53. Záhy se Šulovi přestěhovali do Lesné. Tehdy se mladý Šula vyučil v sousedním městečku Starém Plzenci holičem. V mládí byl Šula postaven

nějakým vážným pádem a zůstal hrbáčkem - nosil pelerinu a silně odkašlával. Jeho otec byl patrně hajným a proto se Šulovi přestěhovali z Lesné do hájovny pod Horyní. Tam začal Benedikt Šula provádět svůj průzkum hradebního areálu, jehož výsledky později uveřejnil v plzeňské Nové Době.

Je podivuhodné, jak se tento soužený laik obratně vyjadřuje ve svém popisu hradu a kolik cenných detailů tehdejší podoby hradební zříceniny a jejího důkladného opevnění, dnes již neznatelných, zaznamenal. Například: "Opevnění hradu tvoří tři val, nazývaný "šance", dle svahu půdy vysoký až 15 metrů, a příkop, původně hluboký, na třech stranách. Na valu znatelný jsou základy zdi, která se již dávno zřítla; vnitřní stěna příkopa byla místy vyzděna a stála na ní zeď se střílnami, dosud dobře znatelná". Měla je tu i cenný Šulův dohad o místě bývalého předhradí: "Na jižní straně hradu na prostěranství před hájovnou, vystavěnou r. 1900, rozkládalo se předhradí. Zbytky zdi zde neběly nedaleko praporečného dubu, majícího v šířku 4 m, a stará nádrž na vodu vedle nové studně, z níž voda korek satočená dolů odcházi, označují rozsáhlost jeho. Pravděpodobně zde byly i dřevěné hospodářské budovy a snad i zahrada na místě trávniku před hájovnou, již se až do sedávna říká "Na parkánek".

Nejistí! jsem dotaz Šulova narození ani úmrtí. Byl pohřben okolo roku

plzeňské historické

podzemí

ražby sklepní a chodeb od středověku do současnosti, studny a čerpací zařízení, archeologické nálezy, stavební prvky zaniklých objektů, ukázky výrobků středověkých řemesel, další zajímavosti

Plzeň - Perlová ulice č. 4 - 6
středa - neděle od 9.00 hodin
poslední prohlídka v 16.30 hod.
do 31.5. za snížené vstupné

1916 na chválenickém hřbitově za účasti "mládenců a panen", z čehož lze soudit, že nebyl ženat. Snad se ještě podaří dopátrat něco bližšího o životě a práci tohoto zpravenutého průkopníka průzkumné práce na královském hradě Radyni.

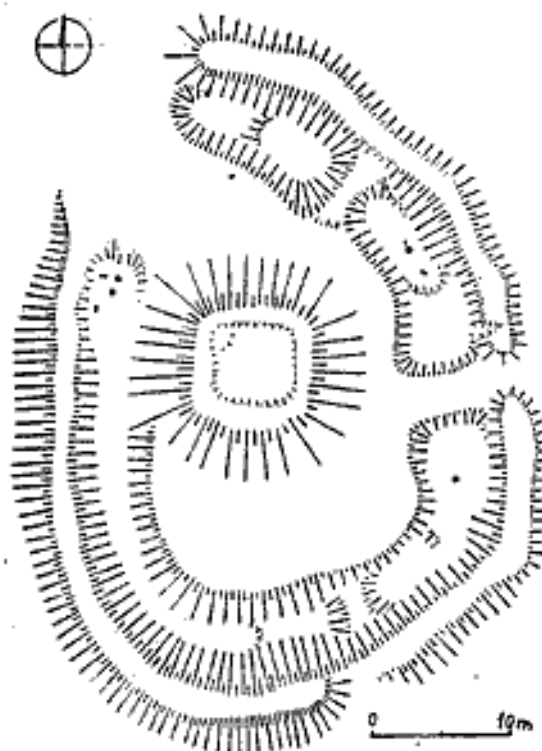
H. Němec

HENGST U ROZMÍTALU P. TĚMŠŤANEM - PŘEDSUŽNÉ OPEVNĚNÍ, RESIDENCE ČI NEBOJSTAVĚNÝ OBJEKT ?

Na severním okraji těmšťanského hrabene, takřka uprostřed souvislého pásu brdských lesů, tvořících předěl mezi Rozmítálem a Spálenopoříškem, se nachází zaniklá fortifikace, ve vlastivědné litera-

tuře tradičně označovaná jako Kobylí hlava či Hengst (Hengst, Hinkst, Hynst). Památka byla známa již P. A. Heberovi (Heber 1843, 235), popisuje ji A. Sedláček (Sedláček 1897, 199; 1900, 213), P. A. Slavík (Slavík

1930, 86) a nejpodrobněji neznámý autor v příbramském Horymíru (Anonym 1880) a rožmitálský učitel V. Matoušek (Matoušek 1948, 73-74; 1954, 153-154). Tvrziště je umístěno na SZ hraně k severu klesajícího výběžku, zakončujícího zhruba 3 km dlouhý, nad okolní krajinou převyšný hřbet se třemi nejvýraznějšími vrcholy: Třemšínem (827 m) v jižní části, se stejnojmenným hraden. Hřebencí (788 m) a Kobyli hlavou (757 m). Lokalita je vzdálena 6,5 km ZVZ vzdušnou čarou od Rožmitálu, administrativně spadá do k. ú. Hutě p. Třemšínem, okr. Příbram.

Obr. Opevnění na Hengstu, okr. Příbram. Stav z r. 1955, zam. a kresba autor.

Stavba je tvořena mohutným kuzelem centrálního pahorku o základně 16x17 m se zaoblenými rohy, na jehož vrcholu jsou patrně terénní náznaky obvedových sdílných čtyřcokvových staveb o straně 8 m. Sdívo z kamenné, spojovaných kvalitní vápennou maltou, bylo v J a Z části sčítelné ještě v r. 1880 (Anonym 1880). K pahorku se připojuje oválný příkop s valem o vnějších rozměrech max. 53x36 m, přerušený na třech místech úzkými vstupy, které jsou pozůstatkem úpravy, provedené za arcibiskupa Salin-Salma v 1. pol. 19. století (stejně jako vydláždění J svahu moty velkými kameny). Příkop dosahuje největší šířky 7 m a hloubky přes 3 m (v J části). Opevnění neobíhá moty pravidelně. Na J straně vzniká mezi ní a příkopem obdélné prostranství (cca 18x8 m), pokračující do úzkého koridoru podél EV vnitřní hrany příkopu a ústící do opět se rozšiřující SZ části, kde je však příkop i val nelogicky přerušen v úseku dlouhém asi 9 m.

Kromě 8 opracovaných, nijak výrazně neprofilovaných pískovcových kvádrů v Z a V části příkopu, patrně architektonických šlámků (Anonym 1880 jich uvádí 12) a "železných okovů", které se zde údajně našly někdy kolem roku 1850 (Mille 1913, 35) nejsou doposud z objektu známy žádné archeologické nálezy a žádné nebyly přes veškerou snahu učiněny ani při povrchovém průzkumu v r. 1985. Tento stav však může být způsoben i součnou vřavou kamenné destrukce, která překrývá interiér a svahy kamenné stavby, jak konečně prozrazují i stěny drobného neodborného výkopu v SZ části stavby.

K lokalitě se nevztahují žádné známé pracenné známky. Všichni výše citovaní autoři s výjimkou V. Matouška se přidržují domněnky, že objekt plnil pouze strážní funkci jako předsunuté opevnění 2,2 km vzdáleného Třemšína. Toto vyvážení je jen stěží přijatelné, zejména vzhledem k neúměrné vzdálenosti obou objektů a členitosti terénu i značně obtížnému spojení mezi nimi. Navíc není jasné, z jakého důvodu by bylo nutno právě takto Třemšín ze severu zabezpečovat. Logičtější se zdá být souvislost Hengstu s cestou napříč brdským lesem, spojující Rožmitál a nejzápadnějšími částmi panství (Matoušek 1954, 154; jedná se o vesnice Železný Újezd, Chynín, Šiškov a Přešín v dnešním okrese Plzeň-jih; o územním vývoji rožmitálského panství např. Slavík (1930, 74). Nejpravděpodobnější (zatím ovšem v terénu neověřený) průběh této spojnice můžeme rekonstruovat z Rožmitálu proti proudu Kotelského potoka až k jeho prameništi (tedy údolím bezprostředně severně od Hengstu), posléze stezka překonávala brdský hřeben a sestupovala k JZ, do sídelní enklávy - výše jmenovaných vesnic. Středověkou cestu, případně i osídlení v údolí S od Hengstu ostatně dokládá i nálezy miniaturní středověké pokličky v těchto místech, momentálně nezvěstný, napevleď uložený v ON Písek (Koppová 1975, 39). Tímto nálezem se dostáváme ke třetí možné interpretaci funkce a významu opevnění na Hengstu. Jižní - třemšínský - výběžek Brd totiž nejspíše nebyl ve středověku neosídlenou souvislou lesní plochou. Kromě nedatovaných těžebně - zpracovatelských šinností (poloha "Na skláři" mezi Věšínem a Teslíny, kutací práce na železnou rudu u Chynské hájovny a SZ od vrchu Na skalách apod.; Matoušek 1949; Písa 1966, 451) existovalo v prostoru Z od dnešního Hořejšího padržského rybníka až do husitských válek proboštatví ostrovského kláštera (Kopáček 1930), JV od dnešní namoty Teslíny pak máme doloženu ještě v 16. století vesnici Na chvalovech (Nechvalov) a lze předpokládat snad i další (Matoušek 1940, 40). Především tedy nelze vyloučit, že se zde nevytvořila ve středověku nějaká malá sídelní enkláva, blíže neznámé feudální

dominium, jehož opěrným bodem mohli být právě Hengst.

Nemůžeme však konečně opomenout některá fakta, vyplývající z průzkumu lokality - především absence nálešů a historických zpráv a neuzavřenost jejího opevnění. Eventualitu, že stavba tvrze nebyla vůbec dokončena, je nutno vzít v úvahu jako jednu z možností. Tato hypotéza je však spojena s řadou problémů, z nichž základní je ten, že dostatečně nasměruje záležitost a postup budování objektů tohoto druhu. Nedokončené stavby drobných sídel stejného stavebního typu jako je Hengst byly zjištěny i jinde v Čechách (např. Ostrý, okr. Beroun - Durdík 1981, 126; Cejřov, okr. Chrudim - Sommer 1977, 25-26). Od Hengstu se však tyto objekty podstatně odlišují tím, že na jejich středovém pahorku nebyly zjištěny žádné stopy stavební činnosti - budování tvrze dospělo pouze do fáze úplného nebo částečného oddělení středové plochy od okolního terénu. Je Hengstu jsou naopak pozůstatky jakési mohutné středové stavby z kamene výrazně patrné. Pokud bychom tedy přijali domněnku, že tvrz je nedostavěná, museli bychom předpokládat současně budování jak kamenného stavení, tak obvodového opevnění, přerušené nedlouho před dokončením nějakou náhlou událostí.

Opevnění na Hengstu je tedy bezpochyby objektem zajímavým a jakákoli budoucí zjištění ohledně jeho funkce, stavební podoby a datování budou mít širší význam pro studium středověkého osídlení regionu.

Literatura: Anonym 1880: Procházský po Brdech, Horymír X, č. 22 a 29. 5. Píbram; Durdík, T. 1981: Ostrý, křiž. Spety, okr. Beroun, BZ 1976/77, 126; Heber, P. A. 1843: Bühnen Durgen, Vesten und Bergschlösser I. Prag; Hille, J. P. 1913: Třemšín. Náčrtky historicko-mitopie. Rožmitál; Kopáček, L. 1930: Benediktinskí probostství sv. Jana Křtitele v Teplíně, Časopis katol. duchovenstva LXXI, 541-51, 717-40; Koppeová, E. 1975: Kutě p. Třemšínem, BZ 1972, 39; Katoňšek, V. 1940: Zaniklé osady na bývalém panství rožmitálském, Boreňsko III, č. 2, 39-40; - 1948: Pomístní názvy s přídatným jménem čertův atd. na

Rožmitálsku, Boreňsko IV, č. 3, 73-74; - 1949: O dobývání železných rud na Rožmitálsku, Boreňsko V, č. 4, 57-64; - 1954: Názvy a lokality z prehistorie a historie Rožmitálka, Život Plzeňska č. 10 ze 30. 10., 131-154; Piša, K. 1966: Geneze železných rud na Příbramsku, Věstník Ústř. GF. geol. XLI, 451-456; Sedláček, A. 1897: Hrad, zámek a tvrz Království českého XI (Prácheňsko). Praha; - 1908: Mitopie slovník historický. Praha; Slavík, P. A. 1930: Rožmitál p. Tř. a jeho okolí. Praha; Sommer, P. 1977: Cejřov, o. Vrbatův Kostelec, okr. Chrudim, BZ 1974, 25-26.

K. Nováček

PŘÍRODNICKÁ ŠANCE:

První zmínka o přírodnické šanci, která je uvedena v Livových Pramenech k dějinám třicetileté války (regesta fondu militare archivu ministerstva vnitra III. - VIII., Praha 1951 - 1957) je až z 9. března 1639, kdy komisař Nikodem Jelínek psal šenkým místodržícím, že podle فرمانa z Přírodnice se nepřítel přiblížil až na dohled k tánní šanci. Opevnění v Přírodnické průsmyku, střešící jeden z průchodů Krušnými horami, bylo snad zříceno krátce

předtím, nejspíše v souvislosti s bitvou u Plavna.

Veliká správa pochází až ze srpna 1642, kdy velitel v přírodnické šanci naléhá na zdokonalení tánního opevnění, k čemuž by bylo třeba po tři neděle 20 mužů denně. Na obsazení šance stálo 50 mužů, aby mohli vyolat tůž hlídky ke střežení lesních stesků. V červenci 1643 nafižují místodržící hejtmanům žateckého kraje, aby přírodnické šance i opevnění ostatních pohraničních

Západočeské muzeum v Plzni

Kopeckého nady 15, 301 50

Provádí na zakázku měření homogenity materiálů RIG paprsky na zařízení BALYSPOT. Vhodné pro RIG snímky archeologických nálezů, historických zbraní, ale i drobných průmyslových výrobků a pod.

RIG snímky provádíme v krátké dodací lhůtě na základě písemné objednávky. Doporučujeme materiály ke snímkování předat osobně.

Cena za 1 snímek o rozměru:

10 x 40 cm 120,- Kčs

10 x 20 cm 90,- Kčs

10 x 30 cm 100,- Kčs

10 x 10 cm 85,- Kčs

Všechné informace podáme na tel. čísle 019/37970

přechodě byla dokončena a obsazena mužstvem. Zmiňují se též o komandantovi v přisečnické šanci Jakubu Teichnerovi. Vzápětí následuje zpráva, že práce na šanci v Přisečnickém průmysku byly již zahájeny a místodržící se zavázal opatřit šance k tomu potřebně. V srpnu píše místodržící krajským hejtmánům, že s opatřením dělníci a tesáři k práci na přisečnické šanci bude v době žní počít. Místodržící se dozvěděli, že šance není správně založena a ukládají proto hejtmánům, aby na díle bedlivě dohlíželi. 22. srpna 1643 oznamuje lajtnant Kryštof Teichner kr. hejtmánům, že šance je na vnitřní straně s největší částí dohotovena. V červnu 1644 lajtnant žádá, aby "knechti dostávali pravidelně své požitky a nebyli rezarneli ...". Vzápětí oznamují kr. hejtmáné místodržícím, že přisečnický komandant byl napomenut, aby bedlivě střežil průmysk i opevnění. Ze zprávy ze září 1644 se dozvíme, že k dozavadním 29 mušketýrů v šanci bylo komandováno dalších 15; munice bylo v šanci velmi málo, královskými městy nebyl vyplácen sold a vojáci trpěli nouzí. Krajští hejtmáné seřídili, aby byla do šance zavážena voda. Týž měsíc píše purkmistr a rada města Chomutova místodržícím, že přispívají na náklady v přisečnické šanci zajišťují jen s velkými potížemi a že zde má být posádka ještě rozmnožena. Prosi, aby byli zřetaveni při přetěžení počtu nářad, protože samají valného mínění o vojenském významu opevnění, jímž 11. listopadu 1643 převládla silná švédská partaj a vyplnila Chomutov. Koncem září 1644 se seřídil místodržící přejít, aby k dozavadním 44 knechtům v přisečnické šanci bylo přidáno dalších 200. Vyděrovat je budou jako do součásti šance, Chomutov a Kadaň.

24. 12. 1644 napíší místodržící krajským hejtmánům, aby zarezkají lesní cestu a do přisečnické šance ať vloží též lesní personál a okolí a veliteli ať uloží, aby tato důležitou posíci bránil ze všech sil. Rozkaz o resnění posádky však přišel pozdě, neboť šance byla 25. prosince v 10 hodin dopoledne dobyta. Nepřítel útočil třemi jízdními pluky a 500 dragouny = 17 mušketýrů podle, ostřeláni byli zajati. Šance je obsazena 50 nepřátelskými vojáky, stejně jako přisečnický zámek. Toto vylišení udá-

lostí v Přisečnickém průmysku krajskými hejtmány však místodržící nepovažovali za pravdivé, neboť dostali o průběhu akce jinou zprávu. Počátkem roku 1645 proto probíhala vyšetřování - ze zprávy správce král. přisečnického panství z února se dozvíme, že opevnění v průmysku bylo na Torstenssonův rozkaz zapáleno a zničeno. Krajští hejtmáné v březnu ohlásili, že opevnění je úplně rozmetáno a že bývalý velitel šance Zachariáš Koch byl zatčen a uvězněn na zámku v Mostě. Podle výpovědi Jindřicha Fleissnera, bývalého desátníka v přisečnické šanci a dalších zatčených vojáků, vyslal Koch Švédům vešle 15 mušketýrů, kteří měli při styku s nepřitelem vystřelit a stáhnout se zpět do šance. Ti však uslyšeli střelbu od šance, a když se k ní vrátili, byla již obsazena Švédy. Z dalších výpovědí vyplývá, že se Švédové prosekali lesy vpravo od průmysku, vnikli do Přisečnice a odstantud se přiblížili k opevnění. Poslední zmínka ve výše zmíněném prameni o přisečnické šanci, z níž se dozvíme i něco o její poloze, je v dopise král. hejtmána v Chomutově a Přisečnici z 11. 4. 1645; píše hejtmánům Šateckého kraje mimo jiné, že přisečnický komandant vybíral královské clo a že opevnění je vzdáleno od lidských obydlí čtvrt míle.

Bývalé královské horní město Přisečnice a okolními třemi vesnicemi bylo v souvislosti s vybudováním rozsáhlé nádrže na pitnou vodu v letech 1969 - 1976 zlikvidováno. Nebyly-li případně zbytky přisečnické šance zatopeny, bude snad možné je ještě přesně lokalizovat.

V Lívové Franecích je ještě několik zmínek o dalších šancích. Tak například ze zprávy ze srpna 1620 vyplývá, že Mansfeldovo vojsko dobývalo šanci u Volar, kterou nepřítel vydal 29. července a že pak bylo rozhodnuto zaútočit na opevnění eisafekých u Želnavy, ale útok na Želnavskou šanci byl odvolán. V září 1620 dostali hejtmáné litoměřického kraje příkaz, aby dali na příhodném místě u Labě proti Děčínu zříditi šanci. V dopise král. rychtáře ve Znojmě ze 3. listopadu 1623 se mluví o dělnících pracujících na opevnění u Věstonic. V květnu 1637 se mluví o šanci u České Kamenice, kde se chtěl bránit Zdeněk z Kolovrat. V červnu

1644 se připomíná chrastavská šance, která měla být zásobována z Mladé Boleslavi. Je vzpomenua již v listopadu 1643 v seznamu pevných míst Litoměřického kraje jako chrastavský pas. V lednu 1643 se číni zmínka o šanci u Králík a od dubna do října 1644 probíhalo šetření o výdajích Anny Magdalény roz. z Lobkovic, vévodkyně Saské, které měla v souvislosti s vybudování

krompašské šance.

Bále uvádí V. Liva několik zmínek o šancích u Bílé Hory a na Vyšehradě a množství údajů o opevnování měst (Praha, Plzeň, Cheb, Č. Budějovice, Tábor a dalších) a hradů, jako například Orlicku, Zvíkova nebo Kluboků.

P. Boženský

NOVÉ TURISTICKÉ ZNAČKY

Po zrušení hraničního pásma byla rozšířena síť turistických značek i na území dosud nepřístupné. Protože se jedná o místa s mnoha důvodů zajímavá (mimo jiné též naleziště dosud nepřístupný hrad Starý Herštejn a záhadné místo na Pleši), uveřejňujeme nové turistické značky na Železnorudsku a Chodsku.

Železnorudsko:

Červená: Železná ruda stn. - Alsbüttin -
- pomník A. Kašpara - Čertovo jezero -
- Černé jezero - Bílá stráž - Stateček
p/Ostrým - Pod Lovešnou - Lomnice - U nad-
ních chalup - Chodská Úhlava - Světá Kate-
řina - Přední Fleky - Liščí - Liščí háj -
- Orlovice (41,5 km)

Modrá: Hojsova Stráž ČSD - Hamry - Po
Statečkem - Stateček p/Ostrým (14,5 km)

Modrá: Pajrek - Sudý Kámen - Pod Kramářkem

- U nadních chalup roz. (6 km)

Zelená: Pomník A. Kašpara - Železná Ruda
rozcestí - Žel. Ruda ČSD (2 km) pokračuje
na Šnauzy

Žlutá: Pod Statečkem roz. - Bílá stráž
roz. - Bílá stráž - Vodopád (1,5 km)

Chodsko:

Červená: Česká Kubice - Capartice - Vranov-
ské sedlo - Starý Herštejn - Šáviat - Ryb-
ník - Pleš - Železná

Modrá: Pec p/Č. - Horizontálka (4 km)

Modrá: Rozcestí p/Č. - Liskovč (7 km)

Zelená: Rozcestí p/Č. - Blouňské skály - Tři
znaky - Rybníček - Rozcestí u České studán-
ky - Polnáva (5 km)

J. Borák

Z hradů, stánků a tvrzí

Skupina studentů z Juremáče téměř úplně vykácelá a vyklestila parost na hradě Potemberk u Velichovk. Je nyní přístupný a přehledný.

Zámeček v Lučici u Drahotic (okr. Lou-
ny) i s věží bývalé tvrze koupili manželé Kalašovi z Kadaně. Objekty využívali k barandování filmů, kteří zde napáchali značné škody. Zámeček a propadlou střechou chtějí Kalašovi opravit, nastěhovat se ses a zřídit z objektů nájemní hostince s ubytováním.

Naši i zahraniční turisté si od 1. dubna budou předem objednávat vstupenky na hrad Karlštejn a na zámek Konepištků pouze u čs. pobočky německé cestovní kanceláře IFF. Náhodní návštěvníci obdrží vstupenky přímo v objektech.

Dne 20. 10. 1990 byl v Havlovicích nad Špou založen spolek pro ochranu hradu

Vismburk. Jeho cílem je oprava, zpřístupnění a vhodné využití hradu. První akcí spolku bude zajištění architektonické studie ochrany hradu. Kontaktní adresa: dr. Z. Licháček, Na Zdarce 5, 120 00 Praha 2

V prosinci 1990 se zloději s horolezeckým výcvikem dostali po Hromozvedu do zámku v Opocně. Kde odcizil obrazy v hodnotě 340000 korun. Při prodeji lupu byl zadržen a podařilo se mu prokázat také krádež obrazů ze zámku v Klášově.

Vlastník zámku v Lučovic (okr. Plzeň - sever) se spojil se švýcarskou firmou s cílem přestavovat objekt na penzion.

Podobný účel má mít i přestavba zámku v Boru u Tachova, který získala akciová společnost Ekotrans Moravia.

Skupina historického Bermu provádí zabezpečení sklepa pod palácem hradu Kumburku.

ŠUMAVA

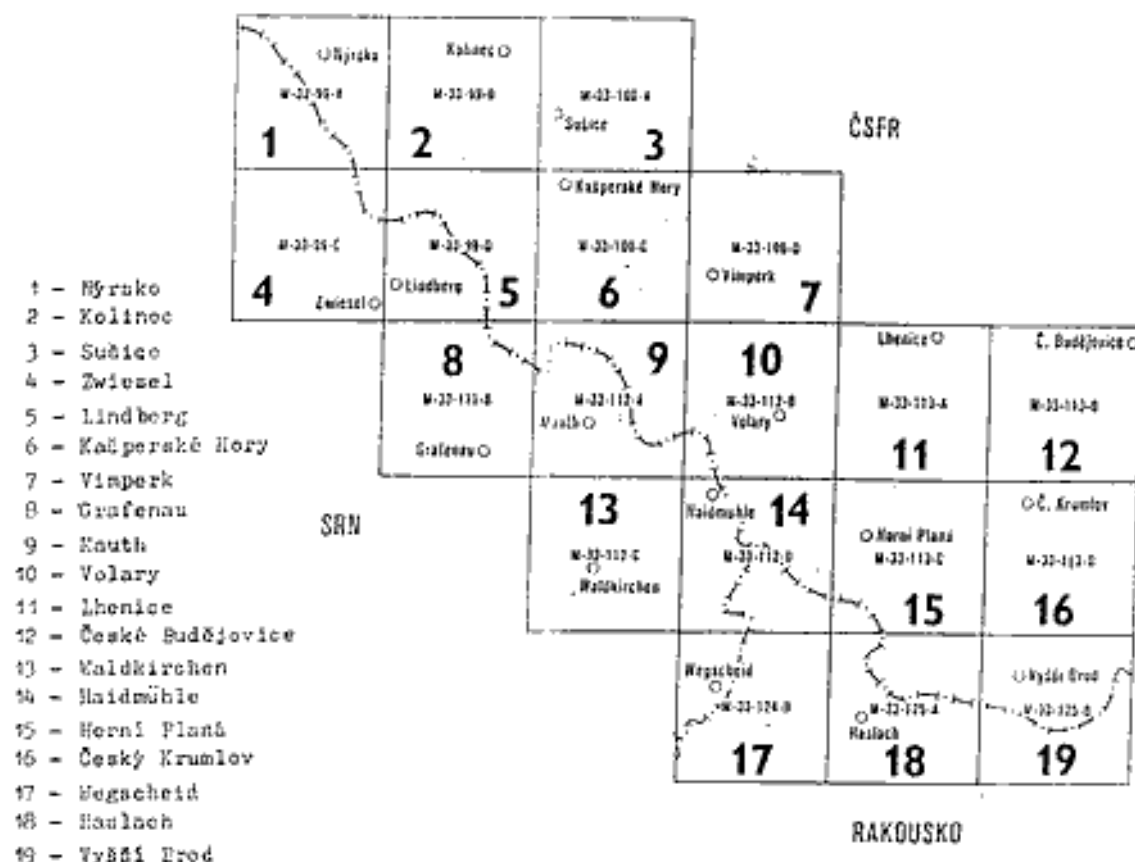
soubor vojenských topografických map

Vojenský zeměpisný ústav a nakladatelství Naše vojsko společně připravily pro zájemce soubor devatenácti vojenských topografických map v měřítku 1 : 50 000, které pokrývají rozlehlé území od Železné Rudy až po České Budějovice a Vyšší Brod. Zachycují pás území po obou stranách hranice ČSFR se SRN a Rakouskem v šířce přibližně padesáti kilometrů.

Každý list vojenské topografické mapy, zobrazující území o velikosti přibližně 18 x 18 kilometrů, byl doplněn pouze nejnútnejšími turistickými značkami, což dovolilo zachovat původní charakter mapového listu. Jedná se celkem o šestnáct značek, které označují městské památkové rezervace, významnější architektonické památky, rozhledny a místa a výhledy, hotely, ubytovny, kempy, tábořiště, koupaliště a parkoviště, rekreační střediska letní a zimní, hraniční přechody a dobou provozu a určení pro pěší nebo dopravu, hranice ČHKD a okresní města.

Ve své podstatě se jedná o první soubor vojenských map, který je po více než čtyřiceti letech opět předkládán veřejnosti.

Jelikož výše nákladu tohoto vydání jednotlivých mapových listů je prozatím omezená, doporučujeme zájemcům, aby si je objednali na níže uvedených adresách. Každý mapový list bude prodáván za cenu 15,- Kčs. Jednotlivé mapy budou v prodeji od dubna tohoto roku. Po objednávce uveďte číslo a název mapy a počet kusů této mapy, který žádáte (např.: Mapa 3: 1 - Mýrsko, 1 kus). Přehled všech devatenácti vydávaných map podává jejich soupis s příloženým zobrazením kladu jednotlivých mapových listů.

Objednávky zašlete na jednu z těchto adres:

Prodejna nakladatelství NV, Dominikánská ul. 11, 304 67 Píseň

Prodejna nakladatelství NV, 28. října č. 9, 110 00 Praha 1

ZPRÁVA Z KLUBU

KALENDÁŘ AKCÍ

20. dubna	Pobočka Plzeň	vycházka (Hesvétice, Pokonice, Vlštejn)
26. dubna	Pobočka Hradec Králové	členská schůze od 19:00 v přísálí hradeckého muzea
4.-5. května	Pobočka Hradec Králové	výzkum na hradišti v Kostelci u Heřmanova Městce
9.-12. května	Pobočka Praha	autobusový zájezd (jen při dostatečném zájmu - viz zprávy z pražské pobočky)
25.-26. května	Pobočka Hradec Králové	výzkum na hrádku Božanov u Proumova
8.-9. června	Pobočka Praha	autobusový zájezd (alternativa pro termín 9.5.-12.5. - podle zájmu)

RADA KAS

ZPRÁVA O HOSPODAŘENÍ RADY KAS
K 31. 12. 1990

Účet je veden odděleně pro jednotlivé finanční aktivity Klubu podle účelů, ke kterým jsou peníze vybírány. Na jednom účtu jsou vedeny jako položky: Castellologica Bohemica, Hláska, fond Rady, fond pobočky Plzeň, ostatní.

Příjmy:	
Převod z předešlé činnosti Klubu	1025,-
Nevyrovnané přeplatky zájezdů 89,90	580,-
Castellologica Bohemica	
doplátky za CB I	2595,-
předplatné CB II	6450,-
Hláska (předplatné a prodej)	2470,-
Fond Rady	1050,-
Přeplatky příspěvků	150,-
Fond pobočky Plzeň	1030,-
Úroky	8,20
Celkem	15328,90
Výdaje:	
Hláska	1210,60
Kancelářské potřeby (obálky, známky)	467,-
Vrácení přeplateků	300,-
Bankovní výdaje (složenký, poplátky za vedení účtu)	205,-
Centovné (z fondu pobočky Plzeň)	100,-
Celkem:	2282,60
Konečný stav:	13046,30
pokladni hotovost	333,-
účet	12713,30

Ing. Petr Nikoča

DARY RADĚ

PhDr. F. Prýda - 20 Kčs

pan S. Luft - časopis Plzeňsko 1926/2, který obsahuje články o Augustu Sedláčkovi
RNDr. Josef Miler - 50 Kčs.

SOUTĚŽ

Rada KAS se rozhodla vyhlásit soutěž pro začínající autory o nejlepší práci v oboru castellologie. Motivací je snaha rozšířit řady publikujících členů KAS. Soutěže se může zúčastnit jen ten, kdo ještě v odborných časopisech v daném nebo příbuzném oboru nepublikoval. Svou prvotinu oznámí heslem "Soutěž", čímž zároveň činí čestně prohlášení, že jde o jeho první odborný článek (může jít i o dvojici nebo kolektiv autorů). Článek by neměl včetně obrázků přesáhnout tři strany normovaného strojopisu. Soutěžní příspěvky přijímá redakce Hlásky do konce roku 1991. Po vypublicování všech příspěvků v Hlásce bude Radou vybrán nejlepší článek odměněn částkou 300 korun z prostředků Rady, příspěvky na druhém a třetím místě dárkovými předměty, které poskytne Západočeské muzeum v Plzni. Odhledjte se a zkuste to!

Pobočka v Hradci Králové

Zápis z schůzi

22. 10. 1990 - ustavující schůze
V úvodu seznámil ing. J. Slavík přítomné s novou situací KAS po členské schůzi 2. 10. 1990 a s návrhem stanov.

Po diskusi byl schválen plán činnosti pobočky do konce r. 1990 zahrnující: stabilizaci členstva, přípravu šerňáku prací členů pobočky, vytvoření seznamu ohrožených lokalit a organizaci dokumentačních a záchranných prací, výlety na hrady v okolí Chebu a na hrady v Adrápěnsko - Teplických skalách.

Byl zvolen výbor pobočky, revizní komise a zástupce do Rady.

- Schválen byl plán činnosti na r. 1991:
1. Práce na soupise lokalit (kartoték KAS).
 2. Práce při zabezpečování hradeb (Frymburk a odstraňování náletových dřevin u hradeb (Letohrad, Týnský).
 3. Příprava odkrvení na hrady v Rakousku a ve Slezsku (Kladsko, Zvidnicko).

7. 11. 1990

Zpráva o činnosti a činnostní plánu. Dr. Sigl nabídl jménem KHVČ Hradec Králové spolupráci (propagáční prostor pro akce, možnost publikovat ve Zpravodaji KHVČ). Zároveň byla dohodnuta spolupráce pobočky na zjišťování výzkumu na neznámém hrádku na Breuzovsku.

8. 2. 1991

Účast 9 členů a 2 hostů. Dohodnut program na první pololetí, byl zvolen třetí člen revizní komise pobočky (dr. Sigl). Podepsána dohoda o spolupráci s hradeckým muzeem. Pobočka začala vydávat svůj informační list.

Odhlásováno vše Slezských příspěvků 30 korun, z toho 10 korun pro Radu KAS. Měsno platit spolu s předplatným na Eliaš a CB II buď přímo předplatiteli ino. Jaroslava Čepičku nebo členkou na konto pobočky (Číslo konta: 199240-918 Česká státní spořitelna K. K.). Kdo nezaplatí do 5. března musí poslat předplatné a příspěvek Radě do Plzně individuálně.

Upřesnění plánu pobočky na první pololetí 1991:

- čistiění hradu Zelenberka u Velichovky termíny 16. 3., 17. 3., případně i 30. 3.
- výzkum na hradišti v Kostelci u Hofmanova Městce, termín 11.-12. 5., čas bude upřesněn později.
- výzkum na hrádce Božanov u Prouzova; termín 25.-26. května, časový rozvrh bude upřesněn.
- výhled letních akcí - prozatím jsou jisté práce na Frymburku u Náchoda, čísla jsou 10 dní, termín bude upřesněn
- exkurze - nebyla schválena, bude probrána na další schůzi

Další členská schůze je v pátek 26. dubna od 18. hodin v přísluší hradeckém muzeu. Program - plán akcí na léto a druhé pololetí, přednáška o dokumentaci nálezu, případně promítání diapozitivů, přijímání nových členů.

Tři obdobné regionální organizace projevily zájem o společné vydávání sborníku obsahujícího kratší práce z východních Čech. Očekáváme Vaše náměty a připomínky k tomuto návrhu.

Zpráva o exkurzi - Choceňské hrady.

První akcí královéhradecké pobočky

Klubu byla exkurze na Choceňsko. V sobotu 3. listopadu se ráno před osmou na nádraží Újezd u Choceň sešli sice jen tři zájemci - Slavík, Černý a Pišera - ale to nakonec nijak neovadilo. Trasa vedla z Újezda přes hradiště a tvrziště na Dabčnicku na hrad "Hlavačov", kde jsme zjistili čerstvé amatérské výkopy ve valu a u nich malý soubor keramiky (se silnou příměsí tuhy), datovaný později dr. Siglem z KHVČ do 2. pol. 13. stol. Následovalo hledání nově zjištěné polohy "Chlumek" asi 400 m od Hlavačova (tvrziště ?) a pak krátká prohlídka hradu "Zitkov". Po čerstvé jsme došli do Choceň a odtud pošli Tiché Orlice na tvrziště "Hradníky" u Polín, poněkud poškozené stavbou chatky. Zpět do Choceň jsme dorazili právě včas k osobnímu vlaku do Brandýsa nad Orlicí. Tam už to bylo jednoduše - nejdříve kolem památníku Jana Amose Komenského na silně poškozené tvrziště Orlik a potom na hrad Brandýs. Hodinová prohlídka hradu včetně nového objevu pravečného nároží ve štítové zdi uzavřela vydařený den.

J.Č.

Pobočka v Plzni

Zápis z členské schůze pobočka KAS Plzeň dne 4.3. 1991

Účast 16 členů, 3 hostů.

Úvodem skroměděni přednesl PhDr. Tomáš Burdík, CSc. přednášku "Hrady doby husitské". Věnoval se charakteristice doby, stavebníku, stavenišť a hradištní architektury. S použitím diapozitivů představil lokality Olšánek, Nevdák, Starý Berátek, Sion, Kalich, Kunětická Hora, Valečov, Skála (Vranov, Panteon), Brábské světníky, Klamerna, Kotnov, Zvíkov, Choustník.

1. Noví členové - přítomní schválili přijetí nových členů Klubu podle seznamu předneseného J. Novákem.
2. Členské příspěvky - zdátávají ve stejné výši jako v r. 1990 (20,-příspěvek -10 pobočka, 10 rada; 20,- Klánska; 80,- Castellologica)
3. Dr. Burdík informoval o naší nejstarší vlastivědné společnosti - Společnosti přátel starožitností českých. Asi 400 členů, příspěvky asi 30 korun, vydává obnovený časopis, kde je možno publikovat vlastivědné příspěvky. Informoval o možnosti stát se členem této společnosti. Bylo možno zakoupit publikace vydané touto společností.
4. Zájezd. Podle informací uvedené pražskou pobočkou. Při dostatečném počtu zájemců o cestu autobusem z Plzně bude plzeňskou pobočkou vypraven autobus z Plzně. Zájemci o zájezd s dopravou z Plzně se přihlásí namísto v Praze na adresu pobočky v Plzni, která zařídí vše ostatní. Nahlásit se již pobočce v Praze!

(Cena 200 až 300 korun). Zájem nahlásit nejpozději do 20. dubna.

- 5) Výzkumy v létě - zatím nejsou uzavřeny smlouvy s investory. Až bude jasno, sdělí dr. Durdík ing. Z. Fritzevi, který informace rozšíří. Předpoklad je Krivoklát duben nebo květen na horním nádvoří (musí být hotové před turistickou sezónou) a dále Šervence. Jindřichův Hradec srpen; možná též část zjara.

Kemberk - akce plzeňské pobočky EAS (vede dr. Břicháček) - první roly třel v srpnu od víkendu do víkendu (od 3. do 11. srpna). Nehonorevané s noclehem pod vlastním stanem. Bude upřesněno v další hláске.

- 6) Manuální činnost na Kemberku - lednový a únorový termín se zúčastnili Čihákoví, Miler, Kabát, Miketovi, Košmbernský, Brachtel. Odpracováno asi 120 hodin za celou zimní kampaň. Vyšitím zápsvah k okraji leska a pruh podél svátopati včetně objektu v sev. rohu.

P.S. k počtu přítomných členů

Přednáška a schůze se poprvé konaly v příjemném prostředí přednáškové síně národopisného oddělení Zpř. muzea. Přednáškov. Dr. Durdík je zárukou kvality a členská schůze zase tak často nebývá, nekvapila slabší návštěva. Kde hledat spíšiny. V neobvyklém oznámení v Hlásce bez učební hodnoty (přítom pozvání vyšlo v špičce i v Nov. Pravdě, Břešňanských novinách, v Plzeňské přehlídce a snad i v některém regionálním vysílání), v nevhodném termínu, senné chřipky, či ve vyčerpávající atmosféře dohy, kterou právě prožíváme? Stanou se v členů členové korespondenti? Jen v Plzni a jejím okolí bydlí na 80 členů. Lutno přiznat, že by se do síně asi všichni nevešli, ale více nás přijít mohlo. Jedná se přece o EAS zájmový klub! Věřme, že jde o přechodné období s nepříznivou souhrnou příčinou a že život klubu opět процитно ze současného zadušání.

VYCHÁZKA

Na návrh Mezinárodní rady pro památky a sídla (ICOMOS) prohlásila v roce 1983 Organizace národů pro výchovu, vědu a kulturu (UNESCO) 18. duben za mezinárodní den památek a sídel. Tento den mají svátek také všechny hrady, zámky a tvrze v celém kulturním světě.

K této příležitosti pořádá plzeňská pobočka EAS dne 20. dubna (sobota) tradiční vycházku, při které navštívíme termální v Nezvěsticích, zaniklou ves a tvrz Pokonice, tvrz v Žákavě a hrad Vítězná. Vycházka je fyzicky nenáročná, vzdálenost mezi všemi lokalitami činí asi jen 7 km. Věnujte s sebou rodinné příslušníky nebo své známé;

procházka při Úsalavě prospěje každému. Vlak směr Plzeň - Nepomuk (Č. Budějovice) odjíždí z Hlavního nádraží v Plzni v 8.18., přijede do Nezvěstic v 8.40 hod. Návrat v odpoledních hodinách vlakem ze Zdenyštic (14.08, 15.53, 17.12, 17.51) nebo autobusem z Vítězná v 17.00 hod.

Pobočka v Praze

Zápis ze schůze pražské pobočky EAS
dne 23. 1. 1991

Účast 18 členů. Projednávány byly návrhy na další klubovou činnost.

Dojednána byla vycházka po historických lokalitách mezi Brandýsem n/L. a Čelákovicemi v sobotu 16. března a navržen vícedenní výlet na Kokořínsko s přespaním na hradě Housce v květnu nebo v červnu 1991.

Navržena byla soupisová práce objektů středověkých i mladších panovných sídel a zejména diskutována možnost jejího počítačového zpracování. V této souvislosti upozorněno na novědané možnosti zpracování takových a grafických údajů na počítačových zařízeních fy McIntosh a jejich snadné publikovatelnosti. Zbatována byl způsob uložení takové dokumentace a úvahy se dotýkaly také citlivého bodu jejího zpřístupnění a využitelnosti a vankou na eventuální autorská práva apod.

V souvislosti s připravovaným uvolněním dosud tajných vojenských topografických map svo veřejnost byla konzultována náplň jejich protiskového doplnění informacemi turistického, vlastivědného či uměleckohistorického rázu. O tato doplnění má velký zájem vojenský zeměpisný ústav a v současné době má EAS možnost prostřednictvím svého člens. jejich náplň ovlivnit.

Projednány byly také některé návrhy a připomínky ke sborníku Castellologica Bohemia, např. potřeba racionálnějšího využití papíru omezením rozsahu předávek před jednotlivými oddíly publikace, snížená šitelnost některých grafických příloh apod.

Návrh emblému na razítka pobočky byl pro malý počet návrhů prozatím odložen.

Tradiční autobusový výlet

Výbor pražské pobočky připravuje podle zájmu 2-3 denní výlet do pískovcové oblasti Kokořínska. V tamější turisticky atraktivní krajině se nalézá množství středověkých opevnění, panovných sídel i jiných kulturních památek. Noceh je zastátněn na hradě Houska - přespaní bude prostě, na dřevěné podlaze ve spacích pytlích, které si sebou přivečeme. Na Housce počítáno také se sevrubnou prohlídkou objektu, který je po dlouhém desetiletí širší veřejnosti uzavřen.

Protože letošní pracovní kalendář neposkytuje obvyklou možnost dlouhodobého souvislého volna v období určeném pro dů-

stejnou oslavu slavných majových dnů, organizátoři, souhlasíce zájem, navrhuji pro uskutečnění výletu tyto dvě varianty:

1. čtyřdenní výlet ve dnech 9. - 12. května (št.-ne.). Její úskali spočívá v pátku 10. května, který je podle informací FKPŠV normálním pracovním dnem. Řádní zaměstnanci účastníci by si museli na tento den vzít dovolenou. Cena podle předběžného rozpočtu je asi 160,- Kčs.
2. dvou denní výlet ve dnech 8. - 9. června (so.-ne.). Je více zcela bez komplikací, ale také podstatně kratší. Předběžná cena asi 100,- Kčs.

Členové výboru proti případně zájemce, aby své závazné přihlášky s uvedením příslušné varianty (možno i obě), počtem při-

hlašovatelých osob a s vyjádřením k případně možnosti vyjet již předcházejícího dne odpoledne (st. 8.5. resp. pá. 7.6.) posílali do 20. dubna na adresu: Tomáš Tomášek, Mladá fronta 1520, 149 00 Praha 4. Zájemci o cestu z Plzně (viz zápis ze schůze plzeňské pobočky) na adresu klubu tj.: Klub Augusta Sedláčka, Františkánská 13, 301 12 Plzeň.

Redakce Hláska

V Hlásce 1/1991 došlo ke dvěma nepřijetým omlouvám, za které se redakce upřímně omlouvá. Jednak nebyl uveden přesný začátek schůze plzeňské pobočky dne 31., za druhé v záhlaví bylo uvedeno vročení 1990.

INFORMAČNÍ ČÁST

Knihárna publikací ZČM v Plzni.

Sborník Západočeského muzea v Plzni - historie V. Cena 20 Kčs. Z obsahu: J. Pašta - P. Paštová: Slovanské osídlení v povodí horní Odry. V. Frída: Typologie středověkého skle v Čechách od 13. do konce 15. století. M. Matláčka: Neobyčejné keramické tvary se sidičtými myšičkami skupiny v Tlušná. P. Rožnberský: Nové zjištěné tvrnosti v Čechách. P. Rožnberský: Tvrnosti u Kozelce.

Sborník Západočeského muzea v Plzni - historie VI. Plzeň 1991. Cena 20 Kčs. Z obsahu: M. Hus: Plzeňská mincovna ve středověku. P. Frída - V. Rožnberský: Středověké odrazní žirky z Západních Hor (příspěvek k chronologii středověké keramiky jihozápadních Čech). Z. Hamplauer - P. Frída: Česká reboví reliéfní kachle 15. století.

Vydané publikace, stejně jako publikace nabídnuté v Hlásce 1991/1, jsou v omezeném množství ještě k dostání na adrese: Západočeské muzeum v Plzni, knihovna, Kopeckého ulice 13, 301 50 Plzeň.

Archeologická historika 14/1989, známý sborník příslušný k konferenci středověkých archeologů. Cena 50,- Kčs, objednávky zasílejte na adresu: Ústřední muzeum, Na Hrádkách 66, 110 00 Štětovice

Do dlouhé odmlce opět spatřil světlo sborník Krkonoše-Podkrkonoší (Trutnov 1989), vydávaný muzeem Podkrkonoší v Trutnově (naposledy vydán v roce 1983). Osmi čísly sborníku přináší několik článků z epiarcheologické tematikou. V práci V. Velfa Archeologické výzkumy na Trutnovsku v letech 1956-1986 a jejich přínos k poznání

dějín regionu, jsou soustředěny informace o výkumech (a bibliografie) lokalit: Polkov u Líbče, Bradlo u Hostinného, Přechotejn, Hájnice (Něm. Krusnice), Horní Vlčice, Choustaňkovo Hradiště, Peříš u Trutnova - Schlossberg, Purkhybl u Černého Dolu, Radonice - Zámecký vrch, Reichenberg, Trutnov - areál hradu, Velký Vřeštův - poloha Na hradě (nejde o známý vřeštůvský hrad), Vimburk, Zálesí (Zálesy, část Batňovic), Záluzky. Dále stojí na pozornost články V. Velfa - J. Šigla - E. Jiráčka: Anonymní opevněná lokalita v Hájnicích, o. Trutnov, a A. Lechmana: Archeologické nálezy ze známé tvrze v Batňovicích, o. Trutnov (peříš má jiné zmatky v díle Hradu, zámky a tvrze v Čechách, na Moravě a ve Slezsku VI, str. 36 a 546-7 spojené s touto lokalitou) a nekrolog archeologa středověku A. Hojny a připojenou bibliografií z pera V. Velfa. Zájemci si mohou sborník Krkonoše-Podkrkonoší 1/1989 v ceně 35 Kčs objednat na adrese: Muzeum Podkrkonoší, Školní ulice 8. 9, 541 00 Trutnov.

F. Husil

Inzerce:

Koupit slovník a učebnici latiny. J. Novák, Škroupova 6, 304 36 Plzeň.

Koupit Soupis památek historických a uměleckých..., svazky: 21 - Plzeň Boleslav (Baroš 1905); 32 - Trutnov (Čimák 1909); 33 - Písek (Soukup 1910); 41 - Krumlov II. (Maraš-Sedláček 1918); 42 - Kaplice (Cechner 1921 českou verzí); 43 - Elbogen (Gais 1921); 50 - Tepl und Marienbad (Gais 1932) a Reichenberg (Kühn 1934). PŘED. Tomáš Burdík ČSe, Kubenská 10, 160 00 Praha 6.

HÁSKA, Zpravodaj Klubu Augusta Sedláčka. Šéfredaktor Petr Rožnberský, adresa redakce: Klub Augusta Sedláčka, Františkánská 13, 301 12 Plzeň. Vydává Klub Augusta Sedláčka. Registr. pod značkou DK ZKNV 25/90. Tisk: Ofset, tiskařský výrobní družstvo, nám. krále Jiřího z Poděbrad 5, 350 02 Cheb. Cena výtisku 5 Kčs. Číslo 68no do tisku 20.4. 1991